

L'home de moda

La totalitat de l'espectre polític valencià es mostra expectant amb l'anunciat pas de Pedro Agramunt, president de la Confederació Empresarial Valenciana, al Partit Popular. Una jugada d'altura que implica tant el món empresarial com el polític.

Albert Vicent

Sense sorpreses, atenent als designis d'una equació perfecta, **Pedro Agramunt**, president de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV), es troba en ple salt mortal cap al món de la política de partit. Si bé en el moment de redactar aquesta informació Agramunt encara no ha fet oficial la seua decisió, el seu pas al Partit Popular (PP) serà la crònica d'una resolució anunciada.

L'oferta de **Manuel Fraga** perquè el president de la patronal valenciana s'incorpore a la nova dreta que **Marcelino Oreja** i el mateix president del PP estan dissenyant des de Madrid, ha estat alhora generosa i complicada: integració en la comissió executiva nacional del PP i participació directa en la refundació del partit tant en l'àmbit regional com en el provincial.

A canvi, Agramunt encapçalaria la candidatura del PP en les pròximes eleccions generals i, posteriorment, optaria a la presidència de la Generalitat valenciana a les autonòmiques. Tot perfecte per a un home que ha aconseguit, des que assolí la presidència de la CEV —un 4 de març de 1986—, unificar les peticions de la patronal del País Valencià i convertir-les en un programa reivindicatiu davant l'administració.

Trencaclosques polític

L'aparició de Pedro Agramunt com a cap visible de la refundació del PP valencià comporta, si més no, importants repercussions en el mapa polític, amb els seus damnificats. En primer lloc Unió Valenciana. Al partit de **Vicente González Lizondo** ja se li va escapar fa algunes setmanes **Leopoldo**



Pedro Agramunt, un rival perillós per a Joan Lerma.

Ortiz i ara, malgrat les maniobres efectuades per Lizondo durant la cimera d'Oriola, Agramunt dona l'esquena a un projecte que mai li podria servir per arribar a la presidència de la Generalitat valenciana. Unió Valenciana, per tant, perd el pes en la relació de forces.

Segon afectat per l'operació Agramunt: el PSPV-PSOE. Els homes de **Joan Lerma** veuen amb preocupació una maniobra que unifica postures a la dreta del CDS i que compta amb un suport massiu del capital de la patronal. Lerma no ho tindria tan fàcil davant d'un candidat com Agramunt, expert en temes econòmics i bregat en ba-

ralles amb l'actual president autonòmic.

I tercer col·lectiu implicat: el mateix PP. Tant la gestora regional com la cúpula provincial hauran de canviar en la seua manera d'actuar, més encara si Agramunt incorpora al seu equip noves cares. Els militants que han patit la desfeta del partit conservador a València hauran de purgar ara les baralles internes i les pròximes llistes electorals en seran un bon reflex.

L'operació por arrodonir-se amb la creació d'una fundació al capdavant de la qual hi hauria **Luis Espinosa**, actual secretari general de la CEV i *alter ego* d'Agramunt, i des de la qual un reduït grup d'empresaris cobriria les espalles de l'actual president de la CEV. El naixement d'aquest *lobby* estaria directament relacionat amb l'Associació Valenciana d'Empresaris (AVE) que presideix **Federico Félix**. Si realment el desembarcament d'Agramunt al PP es produeix en aquestes condicions, comportarà la presència d'una dreta molt més dura que la que fins ara representava **Rita Barberá** des de les Corts valencianes.

El pas d'Agramunt al PP comportarà l'elecció anticipada d'un nou president a la CEV. Un procés en el qual els empresaris han començat a ocupar les seues posicions i on part dels que acudiren a Oriola estan manifestant ja el seu disgust per la immediatesa amb què Agramunt ha entrat en el joc proposat per Fraga. I és que un sector de la patronal no ha vist amb bons ulls la maniobra, sobretot perquè pensen que pot fer inviable

la unitat necessària perquè Lerma reivindicque amb força les conclusions adoptades a la capital de la Vega Baixa.

De moment, els candidats no falten. **Salvador Fernández Calabuig**, que abandonarà la presidència de Caixa València el pròxim mes de maig; **Federico Félix**, amb el vist-i-plau del mateix Agramunt i **Arturo Viroque**, president de la Federació de Transports, són els noms que hi ha sobre la taula. Hi hauriem d'afegir, però, la possibilitat continuïsta de **Manuel Ponce**, actual vice-president de la CEV. □